

Får boet medhold under et sådant søgsmål, kan det ved forevisning af dommen begære auktionen ophævet af fogedretten.

Til § 90.

Betænkningssudkastets § 89 ligestiller en udlægshaver med en panthaver i den forstand, at begge må finde sig i, at realisationen af det udlagte, henholdsvis pantet, foretages efter boets bestemmelse. I § 89 gøres dog en undtagelse for løsøregerstande og værdipapirer, som inden konkursen er udbragt af skyldnerens besiddelse. Disse udlæg behandles som håndpanterrettigheder, der kan fyldestgøres uden om boet.

Justitsministeriet finder ikke tilstrækkelig grund til at gøre denne undtagelse. Også hvor udlagte genstande er fjernet fra skyldneren, kan der være behov for at undersøge mulighederne for en mere indbringende afhændelses måde end tvangsauktion. Ulemper ved en aflyst tvangsauktion vil sædvanligvis være mindre ved auktion over løsøre end ved auktion over fast ejendom. Er det mest hensigtsmæssigt at lade auktionen finde sted, vil der i reglen kunne træffes en aftale med boet herom. Udkastets regel, hvorefter adgangen til at lade afholde tvangsauktion gøres afhængig af, om udlægshaveren har frataget skyldneren besiddelsen af det udlagte, vil tilskynde udlægshavere, der frygter, at skyldneren vil gå konkurs, til at fjerne tingene fra skyldneren, hvilket kan være uholdigt, f. eks. hvis det udlagte benyttes i skyldnerens produktion. Efter lovforslaget bortfalder ved konkursen udlægshaverens adgang til at holde tvangsauktion både over fast ejendom og løsøre og til at inddrive udlagte fordringer ved inkassator, jfr. retsplejelovens § 558.

Til kapitel 10.

§§ 92-94 svarer til den gældende lovs §§ 30 a-32 som affattet ved 1975-loven. Dog er nr. 4 i § 32 udgået som følge af bestemmelserne om ændring af aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven i det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs. §§ 97-99 svarer til udkastets §§ 93-95.

Til § 95.

Bestemmelsen svarer til § 33 i den gældende lov, jfr. betænkningssudkastets § 92.

Ved formuleringen af *stk. 1*, nr. 2, er det præciseret, at fristen på 6 måneder regnes fra forfaldsdagen for det lønkrav, som erstatningen dækker.

I betænkningssudkastets § 92, *stk. 2*, indeholdes en regel, hvorefter skyldnerens nærstående ubetinget

nægtes fortrinsret for lønkrav. Justitsministeriet finder det rigtigst, at det ligesom efter den gældende bestemmelse overlades til skifteretten i det enkelte tilfælde at afgøre, om fortrinsret skal nægtes. I lovtekstens *stk. 2* er fremdraget de hensyn, som skifteretten herved særlig skal tage i betragtning. Har f. eks. skyldnerens søn eller anden nær slægtning ydet samme arbejde til samme løn som andre ansatte i virksomheden, og har han ikke i videre udstrækning end disse ladet sin løn indestå i firmaet, kan dette tale for at fyldestgøre ham på lige fod med de øvrige ansatte. Større betænkelighed møder et krav om fortrinsret fra en hovedaktionær, som uden at høre til selskabets ledelse har haft ansættelse i selskabets tjeneste. Efter forslaget har skyldnerens nærstående fortrinsret, medmindre skifteretten træffer anden afgørelse.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 33, *stk. 3*, om fortrinsret for arbejdstagere, der vælges til bestyrelsesmedlem i medfør af regler om arbejdstageres repræsentation i selskabsbestyrelser m. v., er ikke medtaget i forslaget, da en sådan bestemmelse vil være overflødig, jfr. § 2 med bemærkninger.

Til § 96.

Bestemmelsen er ny i forhold til betænkningssudkastet, men svarer til § 33 a i den gældende lov, idet henvisningerne til de i paragraffen nævnte afgiftslove er ført a jour. Medtagelsen af bestemmelsen er nødvendiggjort ved, at der endnu ikke har kunnet gennemføres en ordning, hvorved leverandørerne på anden måde sikres mod tab på den del af salgssummen til aftagere, som svarer til den af leverandøren betalte afgift.

Til kapitel 11.

§§ 100-106 svarer til betænkningssudkastets §§ 96-102.

Til § 105.

Bestemmelsen svarer til betænkningssudkastets § 101.

Reglerne i lovforslagets §§ 100-104 (betænkningssudkastets §§ 96-100) er efter deres indhold angående oplysningspligt, skifte af opholdssted og deltagelse i skiftesamlinger kun direkte anvendelige, dersom skyldneren er en fysisk person. Er skyldneren en såkaldt „juridisk person“, kan hensynene bag disse regler medføre, at de på tilsvarende måde bør anvendes på visse repræsentanter for den juridiske person. Justitsministeriet har imidlertid fundet, at der i henvisningsbestemmelsen i § 105 bør skelnes mellem de forskellige bestemmelser i de foregående paragraffer, da hensynenes vægt ikke er ganske den